

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

**ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ**

**Ενημερωτικό σημείωμα σχετικά με το μητρώο των φορέων
της γενικής κυβέρνησης**

1. Το μητρώο των φορέων της γενικής κυβέρνησης

Το Τμήμα Ερευνών Δημόσιου Τομέα της Διεύθυνσης Εθνικών Λογαριασμών της ΕΛΣΤΑΤ, βάσει του Π.Δ. 226 (ΦΕΚ Τεύχος Α' 195/08.09.2000), είναι αρμόδιο για το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, τη διενέργεια ερευνών και την αξιοποίηση στοιχείων από διοικητικές πηγές για τα έσοδα, τις δαπάνες και την απασχόληση στους θεσμικούς τομείς, υποτομείς και φορείς του δημόσιου τομέα, καθώς και την επεξεργασία, ανάλυση των στοιχείων αυτών των ερευνών και την παρουσίαση των αποτελεσμάτων τους. Επιπλέον στα πλαίσια εφαρμογής της Υπουργικής απόφασης με αριθ. πρωτ. 12169/Γ1-1254/29.09.2003 του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, διενεργεί την τριμηνιαία και την ετήσια έρευνα των φορέων της γενικής κυβέρνησης.

Μέσω των ερευνών συγκεντρώνονται στοιχεία των φορέων της γενικής κυβέρνησης (νομικά πρόσωπα δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου, δημόσιες και δημοτικές επιχειρήσεις, οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, νοσοκομεία, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης), που είναι καταγεγραμμένοι στο μητρώο των φορέων της γενικής κυβέρνησης.

Το μητρώο αυτό αναρτήθηκε δημόσια για πρώτη φορά στην ιστοσελίδα της ΕΛ.ΣΤΑΤ. τον Ιούνιο 2010 και είναι σε διαρκή διαδικασία επικαιροποίησης, τόσο προς την κατεύθυνση της εγγραφής φορέων που πρέπει να περιέχονται σε αυτό, όσο και της διαγραφής τους στην αντίθετη περίπτωση.

Η ΕΛ.ΣΤΑΤ. στο πλαίσιο της βελτίωσης των ελληνικών δημοσιονομικών στατιστικών, εφαρμόζει από τον Απρίλιο του 2010, ένα κοινό σχέδιο στατιστικής δράσης με τη Eurostat. Στο σχέδιο αυτό, μεταξύ άλλων, έχει συμπεριληφθεί και η αναθεώρηση του υφιστάμενου μητρώου των φορέων της γενικής κυβέρνησης, που υλοποιείται με την πιστή εφαρμογή των κανόνων του ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών (ΕΣΛ 1995) και των συγκεκριμένων δράσεων που εντάσσονται στο παραπάνω κοινό σχέδιο.

2. Η οριοθέτηση του τομέα και των υποτομέων της γενικής κυβέρνησης

Σύμφωνα με τους κανόνες του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ΕΣΛ) 1995, ο τομέας της Γενικής Κυβέρνησης (S13) περιλαμβάνει όλες τις θεσμικές μονάδες οι οποίες είναι παραγωγοί λοιπού μη εμπορεύσιμου προϊόντος.

Ο τομέας της Γενικής Κυβέρνησης στην Ελλάδα διακρίνεται στους ακόλουθους υποτομείς:

- Κεντρική Διοίκηση (S.1311)
- Τοπική Αυτοδιοίκηση (S.1313)
- Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης (S.1314)

α) Υποτομέας: Κεντρική Διοίκηση (S.1311)

Ο υποτομέας της Κεντρικής Διοίκησης περιλαμβάνει όλες τις διοικητικές υπηρεσίες του κράτους και τους λοιπούς κεντρικούς φορείς η αρμοδιότητα των οποίων εκτείνεται κατά κανόνα σε όλη την οικονομική επικράτεια, εκτός από τη διαχείριση των οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης. Στον υποτομέα S.1311 περιλαμβάνονται τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που ελέγχονται και κατά κύριο λόγο χρηματοδοτούνται από την Κεντρική Διοίκηση και η αρμοδιότητα των οποίων εκτείνεται σε ολόκληρη την οικονομική επικράτεια.

β) Υποτομέας: Τοπική Αυτοδιοίκηση (S.1313)

Ο υποτομέας Τοπική Αυτοδιοίκηση περιλαμβάνει εκείνες τις μορφές της δημόσιας διοίκησης η αρμοδιότητα των οποίων εκτείνεται σε μέρος μόνο της οικονομικής επικράτειας, εκτός από τα τοπικά γραφεία των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης. Στον υποτομέα S.1313 περιλαμβάνονται τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που ελέγχονται και κατά κύριο λόγο χρηματοδοτούνται από τοπικές διοικήσεις και η αρμοδιότητα των οποίων περιορίζεται στην οικονομική επικράτεια των διοικήσεων αυτών.

γ) Υποτομέας: Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης (S.1314)

Ο υποτομέας των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης περιλαμβάνει όλες τις θεσμικές μονάδες, η κύρια δραστηριότητα των οποίων είναι να προσφέρουν κοινωνικές παροχές και οι οποίες πληρούν και τα δύο παρακάτω κριτήρια:

- με νόμο ή με κανονιστική ρύθμιση ορισμένες ομάδες πληθυσμού υποχρεώνονται να συμμετέχουν στο σύστημα ή να καταβάλλουν εισφορές.
- ο δημόσιος τομέας είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση του οργανισμού, όσον αφορά στον καθορισμό ή την έγκριση των εισφορών και των παροχών, ανεξάρτητα από το ρόλο του ως εποπτικού φορέα ή εργοδότη.

3. Κριτήρια ένταξης φορέων στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης (S13)

Σύμφωνα με τους κανόνες του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ΕΣΛ) 1995, τα κριτήρια ταξινόμησης στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης, είναι:

- Ο φορέας πρέπει να αποτελεί θεσμική μονάδα (institutional unit), με την έννοια ότι έχει αυτονομία στη λήψη αποφάσεων και ολοκληρωμένο σύστημα λογαριασμών.
- Ο φορέας πρέπει να αποτελεί δημόσιο παραγωγό (public producer), με την έννοια ότι ελέγχεται από τη Γενική Κυβέρνηση. Τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα για να θεωρηθούν δημόσιοι παραγωγοί θα πρέπει να ελέγχονται αλλά και κατά κύριο λόγο να χρηματοδοτούνται από τη Γενική Κυβέρνηση.
- Θα πρέπει η θεσμική μονάδα να είναι παραγωγός μη εμπορεύσιμου προϊόντος (non-market producer).

4. Ταξινόμηση μιας θεσμικής μονάδας, ως παραγωγού εμπορεύσιμου ή μη εμπορεύσιμου προϊόντος

Για την ταξινόμηση μιας θεσμικής μονάδας, ως παραγωγού εμπορεύσιμου ή μη εμπορεύσιμου προϊόντος, εφαρμόζεται το κριτήριο του 50%.

Σύμφωνα με αυτό, αν περισσότερο από το 50% του κόστους παραγωγής μιας θεσμικής μονάδας καλύπτεται από τις πωλήσεις, τότε αυτή είναι παραγωγός εμπορεύσιμου προϊόντος και ταξινομείται στους τομείς των επιχειρήσεων (χρηματοδοτικές και μη χρηματοδοτικές). Αν λιγότερο από το 50% του κόστους παραγωγής καλύπτεται από τις πωλήσεις, η θεσμική μονάδα είναι παραγωγός λοιπού μη εμπορεύσιμου προϊόντος και ταξινομείται στον τομέα των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων που εξυπηρετούν τα νοικοκυριά. Αν αυτά τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κατά κύριο λόγο από το δημόσιο, ταξινομούνται στον τομέα του δημοσίου.

Για την εφαρμογή του κριτηρίου του 50%, οι πωλήσεις και το κόστος παραγωγής ορίζονται ως εξής:

Οι πωλήσεις καλύπτουν τις πωλήσεις εξαιρουμένων των φόρων επί των προϊόντων, αλλά συμπεριλαμβανομένων όλων των πληρωμών που γίνονται από το δημόσιο και χορηγούνται σε κάθε είδους παραγωγό που επιδίδεται σε δραστηριότητες αυτού του είδους. Περιλαμβάνονται, δηλαδή, όλες οι πληρωμές που συνδέονται με τον όγκο ή την αξία της παραγωγής, εξαιρούνται όμως οι πληρωμές για την κάλυψη ενός γενικού ελλείμματος.

Το κόστος παραγωγής είναι το άθροισμα της ενδιάμεσης ανάλωσης, του εισοδήματος εξαρτημένης εργασίας, της ανάλωσης παγίου κεφαλαίου και των λοιπών φόρων επί της παραγωγής. Για το κριτήριο αυτό δεν αφαιρούνται οι λοιπές επιδοτήσεις παραγωγής. Για να εξασφαλισθεί η συνέπεια των εννοιών των πωλήσεων και του κόστους παραγωγής κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του 50%, το κόστος παραγωγής δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει τα κόστη που αντιστοιχούν σε σχηματισμό κεφαλαίου για ίδιο λογαριασμό.

Το κριτήριο του 50% θα πρέπει να εφαρμόζεται εξετάζοντας μια σειρά ετών: Εάν το κριτήριο ισχύει για μερικά έτη (στην πράξη τρία και περισσότερα) ή εάν ισχύει για το τρέχον έτος και αναμένεται ότι θα ισχύσει για το άμεσο μέλλον, θα πρέπει να εφαρμόζεται αυστηρά. Αν υπάρχουν μικρής σημασίας διακυμάνσεις του μεγέθους των πωλήσεων από το ένα έτος στο άλλο δεν απαιτείται αναταξινόμηση των θεσμικών μονάδων.

5. Αναφορές

Περισσότερες πληροφορίες για το ΕΣΛ1995 παρέχονται στον Κανονισμό 2223/96 στις ακόλουθες ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

Αγγλική έκδοση:

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1996R2223:20090610:en:PDF_-

Ελληνική έκδοση:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1996R2223:20090610:el:PDF>